

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 458/2013-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. júla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť P. V., S., zastúpeného advokátom JUDr. J. B., S., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T/2/2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. V. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. júna 2013 doručená sťažnosť P. V. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T/2/2005 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol že „*namieta postup Krajského súdu v Bratislave, kde sa pod sp. zn. 3 T/2/2005 vedie trestné konanie voči obžalovaným D. B. a spol. Sťažovateľ vystupuje v uvedenej veci ako poškodený. Spis navrhujem pripojiť.*

Skutok, ktorý sa kladie obžalovaným za vinu, sa stal v roku 2000 a vec napadla súdu dňa 2. 5. 2005.

Sťažovateľ bol skutkom poškodený tak, že bola od neho podvodným spôsobom vylákaná kúpna cena auta v sume 19.252,47 Eur, ktorá zodpovedá škode spôsobenej trestným činom. Nárok na náhradu škody bol riadne v trestnom konaní uplatnený.

Od spáchania skutku uplynulo vyše 13 rokov a od napadnutia na súd (po zdĺhavom prekladaní spisu) uplynulo vyše 8 rokov. Doposiaľ nebol vyhlásený právoplatný rozsudok.

Sťažovateľ upozornil predsedu Krajského súdu v Bratislave na porušenie práva na prejednanie veci bez prieťahov v zmysle §§ 62 až 64 zákona o súdoch, a to podanou sťažnosťou zo dňa 11. 2. 2013 doručenou súdu 13. 2. 2013. Na túto sťažnosť reagoval súd prv tak, že si vyžiadal predĺženie lehoty na vybavenie sťažnosti do 13. 5. 2013.

O sťažnosti rozhodol 22. 4. 2013, kde predseda súdu konštatuje, že k prieťahom nedošlo, nakoľko ide o skutkovo zložitú vec. Sťažovateľ sa nevie stotožniť so stanoviskom súdu, nakoľko žiadna zložitost' prípadu nemôže znamenať rozhodovanie vo veci vyše 8 rokov.

Vo veci rozhodoval taktiež Najvyšší súd Slovenskej republiky pod sp. zn. 5 To/13/2011, kde vo svojom uznesení zo dňa 12. 4. 2012 na str. 17 konštatuje, že od podania obžaloby spis koloval z dôvodu namietania miestnej príslušnosti a vo veci sa začalo konať až 25. 1. 2008. Pre dokreslenie treba uviesť, že Krajský súd v Bratislave sa stal príslušným na prejednanie veci uznesením Najvyššieho súdu SR 4 Ndt/24/2004 zo dňa 30. 5. 2005, teda Krajský súd v Bratislave hneď po pridelení spisu zapríčinil prieťahy v konaní takmer 3 roky. Prieťahy v konaní napokon konštatuje NS SR na str. 24 uznesenia 5 To/13/2011 zo dňa 12. 4. 2012.

I keď neboli poškodení pripustení s ich nárokmi na náhradu škody do konania (sťažovateľ bol vyzrozmeneý až 12. 10. 2011), sťažovateľ vedie občianskoprávne konanie,

ktoré je prerušené do rozhodnutia v tejto trestnej veci. Bez rozhodnutia o vine páchatel'ov chýba príčinná súvislosť so škodou a poškodenému neostáva nič iné len čakať do právoplatného rozhodnutia vo veci.

Sťažovateľ ako poškodený stráca vieru v spravodlivosť. Súd vo veci vyvoláva značné priesťahy v konaní. Trestným činom mu bola pred vyše 13 rokmi spôsobená značná škoda a doposiaľ páchatel' nebol právoplatne odsúdený. Vníma to zvlášť citlivo, keďže páchatelia sú stále na slobode a účel trestu bude po takom časovom odstupe minimálny. Sťažovateľ nadobúda dojem, že súd nevie zabezpečiť odsúdenie páchatel'ov trestného činu a konanie páchatel'ov ostane bez zákonného trestu a nedôjde k náhrade škody.“.

V závere sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 3 T/2/2005 došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby prikázal krajskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných priesťahov a aby mu priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 8 000 € a úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde

nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na takéto nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

V nadväznosti na § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa ústavný súd zaoberal tým, či sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou, ktorá je nositeľom základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Podľa § 44 ods. 5 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) účinného do 31. decembra 2005 ak je v tej istej veci väčší počet poškodených a jednotlivým výkonom ich práv by mohol byť ohrozený účel a rýchly priebeh súdneho konania, pričom poškodeným nebol v prípravnom konaní ustanovený spoločný zástupca podľa odseku 2, rozhodne o účasti poškodených v súdnom konaní súd...

Podľa § 206 ods. 2 Trestného poriadku po prednesení obžaloby sa predseda senátu opýta poškodeného, či trvá na návrhu, aby sa obžalovanému uložila povinnosť na náhradu škody spôsobenej trestným činom a v akom rozsahu. Ak sa neustanoví poškodený na hlavné pojednávanie a ak je jeho návrh obsiahnutý už v spise, predseda senátu prečíta tento návrh zo spisu.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh a zo zistenia ústavného súdu vyplýva, že krajský súd na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 25. januára 2008 v neprítomnosti poškodených vrátane sťažovateľa uznesením rozhodol, že „podľa § 206 ods. 2 Tr. por. s poukazom a § 44 ods. 5 Tr. por. sa poškodení s nárokom na náhradu škody nepripúšťajú do konania“.

Ústavný súd ďalej zistil, že krajský súd sťažovateľovi rozhodnutie o nepripustení do predmetného konania s nárokom na náhradu škody oznámil prípisom z 12. októbra 2011, ktorý sťažovateľ prevzal 18. októbra 2011.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ nemá v namietanom konaní postavenie poškodeného.

Z formálnoprávneho hľadiska sťažovateľ teda nemôže disponovať základnými právami a slobodami zaručenými poškodenému ako strane v napadnutom konaní a v čase, keď bola ústavnému súdu doručená jeho sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (21. jún 2013), bol na jej podanie osobou zjavne neoprávnenou.

Článok 48 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 127 ods. 1 ústavy poskytujú ochranu pred porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v konaní pred súdom len jeho účastníkovi [resp. v trestnom konaní tiež poškodenému ako strane v konaní pred súdom (§ 12 ods. 6 Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005)], pretože len vo vzťahu k nemu sa plní účel tohto základného práva, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (m. m. IV. ÚS 8/09).

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľa obsiahnutými v petite jeho sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. júla 2013